

שיר אהבה לילדה קטנה...

יוסי גמזו

שיר אהבה לילדה קטנה, בת שתיים-עשרה, מהירושימה:
 סדקו ססקי. פנים שלא ראיתי ושם שלא אשכח. בית-החולים העירוני.
 בששה באוגוסט ארבעים וחמש בת שנתים, שלא כפצצה האטומית
 הצונחת בשמנה נרבע בבקר צעירה, צעירה לעד.
 מנת לשעורין הוא הלצה רדיואקטיבית —
 עשר שנים לגסוס כסנה בער ואינו אכל.
 כשגוברות מתקפות הלוקמיה על גוף-החרסינה שלה היא טורחת
 לקפל, בחרון אצבעות-שענה, עגורים של ניר. אצלם
 מזדרז שכיב-מרע לקפל ביריו עגורים שפאלה. אלה.
 אלה, אומרים, הוא מספר של מזל: אם תספיק את כלם — תחיה.
 אמונות טפלות אינן, בשום פנים, פטנט יפני,
 מה מגקר יותר: להאמין בעגור-ניר
 או במותר האדם? אין לומר על סדקו שלא הספיקה
 לקפל בנדים כחלות מעוית איה שלש-מאות, ארבע-מאות עגור. גם כשנשר
 השער השחור על הכר הלכן כשלכת (באביב, במאי) של סתיו בימות-רפי,
 לא חדלו האצבעות מקפולן עד שהשיג
 הסוף, זה המהיר שבנצים, את עגוריה.

עכשיו נצב שם פסל לזכרה, אפוף בלו
 יער של צבעונין: עגור-ניר של ילדי בית-ספר.
 אלה באים, צלנינים קטנים, מדי יום ביומו לתת לה
 בידיהם הקצרות את שיר-הגורל ונדיה קצרו מתת.
 כשאומרים "הירושימה אהובתי" זה אצלי, מעכשיו, סדקו,
 כשאומרים "צפרים בראש" זה אצלי עגורים, עגור-ניר.

בגליון אייר-תמוז, תשמ"ה של "בצרון" (עמ' 50), נשתלב בטעות שירו של יוסי גמזו, בהשמטת שמו, ברשימותיו של נתן יונתן "קסמי שירים". השיר "גונב" בקטע המדובר בו על שיריו של נתן זך, "צפור שנייה".

שירו של גמזו הוא השישי בסידרה "שירים ממזרח שמש". הסידרה (ה' שירים) נתפרסמה בחוברת
 קיץ, תשמ"ד.

אנחנו נותנים בזה את השיר במילואו עם תיקוני שורות מספר שנישתבשה תבניתן. — המערכת.